

podle § 28 bodu 6 čes. hon. zákona oprávněny odepřít vydání honebního lístku osobě pro přestupek krádeže podmíněčně odsouzené, která během zkušební doby o jeho vydání žádala.

St-l bere v odpor nař. rozhodnutí i co do výroku o době, kdy může znovu žádati o vydání honebního lístku, a tvrdí, že výrok ten je v rozporu s ustanovením § 28 bodu 6 čes. hon. zákona, který dobu tu činí závislou na projití, t. j. odpykání trestu, jež při podmíněčném odsouzení, osvědčí-li se vinník, vůbec nemůže nastati. Otázku tu nemusil však soud věcně řešiti, neboť — i když se připustí, že nař. výměr v této části je rozhodnutím (opatřením) podle § 2 zákona o ss, — nemohlo jím býti zasaženo do subjektivních práv st-lových, když st-l, jak dovozeno, nemá během zkušební doby právního nároku na vydání honebního lístku, a sám stojí na stanovisku, že honební lístek nelze vydati vinníku, jenž se během této doby neosvědčil.

Č. 12.628.

Samospráva obecní: * Poplatník nemá nároku na to, aby náklad na obecní vodovod byl hrazen poplatky ve smyslu § 28 zákona č. 329/1921 Sb.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 16.030/36.)

Věc: Josef P. v Roudně (adv. Dr. Rudolf Bayer z Bruntálu) proti rozh. zem. výboru v Brně z 1. září 1933 o vodném.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Proti usnesení obec. zastupitelstva v Roudně z 2. listopadu 1932, aby schodek obecního vodovodu pro 10.000 Kč byl uhrazen zvýšením obecních přírážek o 50%, st-l podal odvolání, v němž namítal, že náklady na zřízení a udržování obecního vodovodu hraditi je výhradně vodným. Žal. úřad v konečné instanci zamítl odvolání podstatně z důvodu, že obecní vodovod není podnikem výdělečným a nelze proto na jeho provoz vztahovati ustanovení § 22 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb., t. j., aby příjmy kryly aspoň všechna vydání včetně úrokování a umořování základního kapitálu. Obec není povinna, nýbrž jen oprávněna vybírat poplatky za užívání vodovodu a není tedy také povinna předepisovati vodné v takové výši, aby jeho výnos kryl úplně potřebu vodovodu pro správní rok.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Stížnost uznává, že vodovod není výdělečným podnikem, nýbrž v první řadě zařízením obecně prospěšným, zřízeným v zájmu veřejném. Tím doznává tedy implicite, že nepřichází tu v úvahu ustanovení § 22 obec. fin. nov. Přes to hájí však názor, že náklad na vodovod mají nésti v prvé řadě ti, kdož zařízení toho používají, a opírá jej o ustanovení §§ 27 a 28 obec. fin. nov. Z § 27 nelze však nic usuzovati už proto, že tento předpis byl zákonem č. 77/1927 Sb. zrušen. Paragraf 28 pak dává obci toliko právo (»obce jsou oprávněny«), neukládá jí však

povinnost, aby k úhradě nákladů obecního zařízení zavedla poplatky. Poplatníku není nikde přiznán nárok na to, aby obec určité vydání takovýmto způsobem hradila (srov. ohl. příspěvků podle § 26 obec. fin. nov. nálezy Boh. A 2181/23, 8419/30, 9066/31).

Ze znění vzorcových pravidel o vodném, vydaných vlád. nař. č. 143/1922 Sb., nemůže st-l pro svůj názor nic dovozovati již proto, že tato vzorcová pravidla nejsou právní normou (viz nález nss z 27. května 1932 č. j. 3364/32, 15. října 1929 č. j. 18.398/29).

Nelze sice upříti, že požadavku spravedlnosti odpovídá, aby u zařízení obecních, která slouží nejen zájmu veřejnému, nýbrž také soukromohospodářským zájmům jednotlivců, byli k úhradě nákladů v tomto poměru přidržováni především ti, kdož zařízení v takovém svém zájmu používají; než tento požadavek v zákoně nedošel všeobecně a kogentně, zejména ani ve směru dnes sporném, pozitivně-právního uznání, a nemůže proto st-l z toho, že snad v tomto případě nebylo ho plně dbáno, dovozovati porušení nějakého svého subjektivního práva, které jediné povolán je nss chrániti (§ 2 zákona o ss).

Č. 12.629.

Samospráva obecní. — Řízení správní: * Usnesení obec. zastupitelstva, uzavření výpůjčky, třebas šlo jen o prodloužení úvěru poskytnutého obci v dřívějších letech, jest usnesením rozpočtovým v technickém smyslu; o odvolání rozhoduje tedy okr. a zem. výbor.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 16.052/36.)

Věc: Dr. Quido W. v Opavě proti rozh. zem. úřadu v Brně z 29. prosince 1933 o prodloužení úvěru městským zastupitelstvem v Opavě.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Městské zastupitelstvo v Opavě usneslo se 24. listopadu 1933, aby na rok 1934 byly prodlouženy úvěry poskytnuté městu ústavem »Kreditanstalt der Deutschen« na rok 1933 ve výši 1 mil. Kč a 1,300.000 Kč a aby tomuto ústavu byl k částečnému zajištění těchto pohledávek postoupen zem. příspěvek na rok 1934, resp. aby byly mu dány do zástavy určité cenné papíry. Dále bylo prohlášeno, že závazek obce, nezcziti určité reality a objekty, převzatý pro rok 1933, zůstává v platnosti také pokud jde o rok 1934, a že podmínky pro poskytnutí zmíněných úvěrů jsou tytéž jako pro rok 1933.

Odvolání st-lovo bylo nař. rozhodnutím zamítnuto v podstatě z důvodu, že v daném případě nešlo o uzavření zápůjčky nové, takže nebylo zapotřebí zachovati předpis cit. zák. ustanovení.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, soud musil se nejdříve zabývatí námitkou stížnosti, že k rozhodování o odvolání st-lově nebyl příslušný zem. úřad, nýbrž zem. výbor, poněvadž v daném pří-